

Klasikleri Okuyorum

Vahŕetin ağrısı

1. Baskı: Beyaz Balina Yayınları, 2016

VAHŞETİN ÇAĞRISI

Jack London

Özgün adı: Classic Starts: The Call of The Wild

ISBN: 978-605-188-012-9

YAYINEVİ SERTİFİKA NO: 13695

MATBAA SERTİFİKA NO: 19039

Metin © 2005, Oliver Ho

İllüstrasyon © 2005, Lucy Corvino

© 2015. Bu kitabın Türkçe yayın hakları Akçalı Telif Hakları Ajansı aracılığıyla Sterling Publishing Co., Inc.' den alınmış olup Beyaz Balina Yayınları'na aittir.

Yayın yönetmeni: Bülent Oktay

Editör: Ayşe Su

İngilizceden çeviren: Zarife Biliz

Son okuma: Burcu Yılmaz

Grafik uygulama: Ayşe Çalışkan

EKOSAN MATBAACILIK

Maltepe Mah. Hastaneyolu Sok. No: 1 (Taral Tarım Binası)
Zeytinburnu - İstanbul

Cilt: Ekosan Matbaacılık

Beyaz Balina Yayın Sanat Dağıtım Paz. San. ve Tic. Ltd. Şirketi

Maltepe Mah. Davutpaşa Cad. MB İş Merkezi No: 14 D: 1
Zeytinburnu / İstanbul

Tel: 0212 544 41 41 - 544 66 68 - 544 66 69 Faks: 0212 544 66 70

info@beyazbalina.com.tr

Klasikleri Okuyorum

Vahŕetin ağrısı

*Jack London'ın aynı adlı eserinden
Oliver Ho tarafından kısaltılarak kaleme alınmıŖtır*

Resimleyen: Lucy Corvino

Çeviren: Zarife Biliz

İÇİNDEKİLER

1. BÖLÜM

Buck'ı Kaçırıyorlar 7

2. BÖLÜM

Kar 20

3. BÖLÜM

Buck Hayatta Kalmayı Öğreniyor 29

4. BÖLÜM

En Güçlü Köpek 38

5. BÖLÜM

İki Rakip 49

6. BÖLÜM
Yeni Seferler 65

7. BÖLÜM
Yeni Efendiler 72

8. BÖLÜM
John Thornton 88

9. BÖLÜM
Bahis 105

10. BÖLÜM
Vahşetin Çağrısı 117

Siz Ne Düşünüyorsunuz? 129

Sonsöz 133

1. BÖLÜM

Buck'ı Kaçırıyorlar

Buck gazete okumuyordu, eğer okusaydı o sırada yalnızca onun için değil, Puget Sound'dan San Diego'ya kadar olan bölgede yaşayan güçlü kuvvetli, uzun ve sık tüylü tüm köpekler için belanın gelmekte olduğunu bilirdi. Kuzey Kutbu'nun karanlığında yaşayan bazı adamlar bir süre önce, çok para eden sarı bir metal bulmuşlardı. Şimdi binlerce adam, altın adını verdikleri bu metali bulmak için Kuzey'e gidiyordu. Bu adamlara köpek lazımdı. Buck gibi heybetli, onları soğuktan koruyacak kürkleri olan köpekler arıyorlardı.

Buck, California'nın güneşli Santa Clara Vadisi'nde büyük bir evde yaşıyordu. Yargıç Miller'ın evi yolun gerisinde, ağaçların arkasında kalıyordu. Eğer dikkatli bakılırsa, ağaçların arasından, evin dört bir tarafını çevreleyen geniş veranda seçilebiliyordu. Eve, geniş çimenlikleri arasından dolanan mıcır kaplı araba yoluyla ulaşıldı. Evin arkasında ise çok sayıda seyisin ve seyis yamağının çalıştığı geniş ahırlar, uşakların asma çardaklarıyla kaplı kulübeleri, uzun bağ sıraları, yemyeşil otlaklar, meyve bahçeleri ve böğürtlen çalılar uzanıyordu. Büyük bir kuyunun yanı sıra yargıcın oğullarının sıcak öğle sonlarında yüzüp serinlediği betondan büyük bir su deposu da vardı.

Bu geniş arazi Buck'tan sorulurdu. Burada doğmuş, yaşamının dört yılı burada geçmişti. Başka köpekler de yok değildi, bu kadar geniş bir arazide başka köpeklerin olması kaçınılmazdı fakat onlar sayılmazdı. Onlar geçiciydi. Ya sıkış sıkış köpek kulübelerine tıklır yahut Japon Pug köpeği Toots veya tüysüz Meksika köpeği Ysabel gibi evin köşelerinde sessizce yaşarlardı. Bu iki tuhaf yaratığın dışarı adım attığı ya

da burnunu kapıdan çıkardığı pek görülmezdi. Diğer yandan, camdan bakarlarken Fox Terrier cinsi en az bir düzine köpek onlara havlar, süpürge ve paspaslarla silahlanmış hizmetçiler ordusu da Toots ile Ysabel'i savunmayı kendine iş edinirdi.

Ama Buck ne ev köpeğiydi ne de kulübelere kapatılan şu av köpeklerindendi. O bütün araziye göz kulak olurdu. Yargıcın oğullarıyla beraber beton havuza atlar, onlarla birlikte ava gider; akşamın alacakaranlığında ya da sabahın erken saatlerinde çıktıkları yürüyüşlerde yargıcın kızları Mollie ile Alice'e eşlik ederdi. Rüzgârlı kış gecelerinde kütüphanenin gürül gürül yanan şöminesinin önünde yargıcın ayaklarının ucunda yatarı. Yargıcın torunlarını sırtında taşır, onlarla beraber çimenlerde yuvarlanır, ahırların avlusundaki çeşmeye, hatta daha da ötelere, böğürtlen çalılıklarına ve ahırlara uzanan çılgın maceralarında onları adım adım izlerdi. Köpeklerin durduğu kulübelerin önünden bir kral gibi geçer, Toots ile Ysabel'i görmezdi bile çünkü o bir kraldı; Yargıç Miller'ın arazisinde yürüyen, uçan, sürünen şeylerin, hatta insanların da kralıydı.

Buck'ın babası Elmor büyük bir St. Bernard'dı ve yargıcın en yakın dostuydu. Buck da babasının yolundan gitmeye kararlıydı. Çok iri değildi, olsa olsa altmış beş kiloydu çünkü annesi Shep daha küçük bir İskoç çoban köpeğiydi. Gene de bu altmış beş kiloluk cüsseye iyi yaşamanın ve herkesten saygı görmenin ağırlığı eklendiğinde, Buck ortalıkta bir kral edasıyla dolanırdı. Yavru olduğu günlerden bu yana geçen dört yıl içinde kendiyile gurur duymayı öğrenmiş, hatta bazı taşra beyefendileri gibi azıcık kibir de edinmişti. Ama kimse onun şımarık bir ev köpeği olduğunu söyleyemezdi. Açık havada koşup ava gitmek kilosunu korumuş, onu hep zinde ve formda tutmuştu. Ayrıca oynamayı ve yüzmeyi de severdi.

Alaska'daki altına hücumun, tüm dünyadan yüzlerce adamı buzlar altındaki Kuzey'e çektiği 1897 sonbaharında, Buck işte böyle bir köpekti. Fakat Buck gazete okumadığı gibi, bahçıvan yamaklarından Manuel'in kumar gibi tehlikeli bir alışkanlığı olduğunu da bilmiyordu.

Yargıcın toplantıda, oğullarının da meşgul olduğu bir gece –Manuel'in ihanetinin o unutulmaz

gecesinde– kimse onun Buck'ı alıp götürdüğünü görmedi. Buck yürüyüşe çıktıklarını sanmıştı. College Park adındaki küçük istasyona geldiklerini de gene bir kişi haricinde hiç kimse görmedi. Bu adam Manuel'le konuşup ona para verdi.

“Malı teslim etmeden önce paketleyebilirdin,” dedi yabancı ters bir sesle. Manuel kalın bir ip çıkardı,ilmek yapıp Buck'ın tasmaşının altından boynuna geçirdi.

“Böyle sıkarsan nefesi kesilir,” dedi. Yabancı onu homurdanarak onayladı. Buck ipin bağlanmasını vakur bir şekilde kabul etti. Tabii ki hoşuna gitmemişti ama tanıdığı insanlara güvenmeyi öğrenmiş, onların kendisinden daha fazla şey bildiğine inanmıştı. Ama ip yabancının eline geçince öfkeyle hırlamaya başladı. İpin boğazını iyice sıktığını, nefes almasını zorlaştırdığını görünce şaşırdı. Hayatında hiç böyle kötü muamele görmemiş, hayatında hiç bu kadar kızmamıştı. Ama kaçamıyordu. Kısa süre sonra bir tren geldi ve iki adam onu tutup yük vagonuna attılar.

